

EÖRSI ISTVÁN:

A harmonikus élet receptje

Ha bánt valami,
szedj mélyről a tálból,
szedj még egyszer és menj,
légy máshol.

Tisztára törölt
szemüvegedet vedd le.
Meggékélt szemmel nézz
elhülyülő szemekbe.

Elviselhető lesz
az elviselhetetlen,
de nem lehetséges,
ami lehetetlen.

Mi elfogadhatatlan
— mert a szív belefásul —,
azt ne fogadd el, sőt
ne is vedd tudomásul.

Szombathelyen

Az egykor Széll Kálmánról elnevezett
Savaria utcán
nem találok a házat, amelyben
apám anyja és öccse lakott,
se a másikat kevéssel odébb,
hol nővére élt Berci bácsival,
a népszerű doktorral — sokszor
nyaraltam náluk. Gabi lányuk
bankár-férje a végállomáson túl
építtetett egy villát, amelyet
még kevésbé találnék meg, bár gyakran
villanyosoztam ki oda
a kis Marikához (ennek öccse
egy külföldi út során marhavagonban
született és így
— noha jelen volt szomszédság, rokonság —
nem minősíthető szombathelyinek).
Itt sétálok a Savaria utcán,
harmincegynéhány év óta egy árva
porszemet se fújt vissza belőlük
a szél, először ők tűntek el, aztán
hült helyük majd eltűnésük is.